

Artists' texts Telling you how it is

For English scroll down

Nederlandse teksten

Karin Arink

Karin Arink maakt (draagbare) objecten in verschillende materialen. Sinds 2017 werkt ze aan de serie 'VerteerWezens', waarin ze afgedankte objecten en kunstwerken combineert met restmateriaal uit de studio. Voor Telling You How It Is selecteerde ze oudere textielwerken, die ze vermaakte tot nieuwe versies. 'AAN Double Cross' is gemaakt van materialen die in samenwerking met Julie Muller (fraumuller) zijn gemaakt voor Borgerstraat Open in 2020. Dit dubbelportret is nu gemonteerd en gecombineerd met extra textiel. Met behulp van herenoverhemden heeft Arink in het verleden meerdere 'façades' gemaakt. Deze heeft ze nu opnieuw samengevoegd voor de expositie in Margreet Olsthoorn.

Arinks werk is gebaseerd op ervaringen van haar bestaan in relatie tot dat van anderen. Over hoe we ons manifesteren door middel van lichaamshoudingen, kleding, taal. Ze richt zich op de affectrijke lichamelijke reacties die ze hierop heeft. Door deze conceptbeelden te materialiseren, visualiseert ze verschillende zelftoestanden.

Karin Arink studeerde aan de Willem de Kooning Academie Rotterdam, de Rijksakademie Amsterdam en het Piet Zwart instituut (Master Education in Art). In 1992 won ze de eerste prijs voor beeldhouwkunst in Rome. Haar werk is op grote schaal tentoongesteld, onder meer in het Van Abbemuseum, Boijmans, Museo Pecci, De Pont, Gerhard Marks Haus, Rijksmuseum Twenthe en Museum Beelden aan Zee.

Philippe Badert

Door levendige kleuren en dynamische vormen te mengen, nodig ik kijkers uit om na te denken over de impact van digitale persona's en ons begrip van de werkelijkheid en identiteit.

Khaddouj Barghout (she/her)

speelt met onze kijk op sensualiteit door de verkoop van gebruikte slippers. Ze gebruikt verschillende percepties van vrouwenlichamen en Marokkaanse folklore in verschillende kunstwerken. Ontdek een palet aan geuren die op nieuwe en verleidelijke manieren zijn vastgelegd.

Riëlle Beekmans

Voor de tentoonstelling TELLING YOU HOW IT IS heeft Riëlle haar bloesem bonsais extra klein gemaakt. Ze zijn niet groter dan haar hand. Ze noemt ze handbonsais. De blaadjes of bloesem worden gevormd door kusjes. Stel je voor dat deze kusjes in de lente of herfst van de bomen waaien en wegwarrelen.

'Soms wil ik om alles en iedereen te beschermen, de wereld heel voorzichtig in mijn handen vastpakken. Ik weet best dat dit niet past. Zelfs een boom is te groot voor mijn handen. Maar in klei kan ik een boom wel zo klein maken dat ze in mijn handen past. De boom zie ik als symbool voor de wereld. Een stukje aarde met een boom is voor mij thuis (Huisje, boompje, beestje)'.

Wiki: 'Bonsai (盆栽; 'plant in pot') is een traditionele Japanse kunstvorm die gericht is op het kweken van miniatuurbomen in potten. De meer dan duizend jaar oude bonsaitraditie is gestoeld op De Chinese kunstvorm penzai. In de 1^e eeuw n. Chr. gebruikten Chinese taoïsten miniatuurtuintjes bij contemplatie en mediatie'.

Levensboom, stamboom, de symboliek van een boom is zo oud als de mensheid. De seizoenen worden weergegeven met een boom. De boom die zijn bladeren verliest, verbeeld vergankelijkheid. We genieten elke lente van de bloesem, een teken dat de eeuwige cyclus steeds opnieuw begint.

Vince Blok

Ik dacht dat de grote dino erg genoeg was, maar nu zijn afval in de straten.

Paul Brouwer aka Stinkhond

Ineens is ze er. Zusje. Gedurende 10 jaar fotografeert kunstenaar en fotograaf Paul Brouwer haar. Hoe een kleine muursticker in Berlijn kan verleiden tot een persoonlijke relatie. Kan gaan over relaties, plek, verval, tussenruimte. Elke keer weer bij haar op bezoek. Hoe gaat het met haar? Is ze er nog? Eigenlijk gaat Zusje vooral over Paul Brouwer zelf. En net zo plotseling als ze kwam, was ze ook weer weg. Hoe zou het nu met haar gaan?

vandeCamp&Heesterbeek

Het oor en het oog zullen je vertellen hoe het is. Vertrouw op je zintuigen.

Barry Camps

Camps creëert schilderijen die een futuristische, donkere atmosfeer weergeven. Hij laat zich daarvoor beïnvloeden door de dagelijkse werkelijkheid, heavy metal muziek, sociale media en filmbeelden. Door zijn specifieke onderwerpkeuze en doordachte beeldbenadering houdt hij systematisch cruciale informatie achter, naar wat of wie kijken we?

Paul Corvers

Sinds een paar jaar ben ik meer op paneel gaan werken. In eerste instantie om te kunnen beschikken over een niet verende ondergrond. Het gebruik van hout bood me ook andere mogelijkheden en stimuleerde me om te experimenteren met formaat en vorm. Mijn werken hebben daarom niet altijd meer vanzelfsprekend het standaardformaat van het canvasframe. Hout biedt me mogelijkheden om het platte vlak uit te breiden en er een extra dimensie aan toe te voegen. Met het combineren van materialen, volumes, structuren en kleur bereik ik een totaal andere ervaring en gevoeligheid en onderzoek ik tevens de grenzen tussen schilderkunst en beeldhouwkunst.

Deb Covell

Ik verken 'schilderen' in de breedste zin van het woord, met name het materiaal en de veelzijdigheid van het medium. Ik onderzoek het tot stand brengen van een vorm, vrij van illusie of het pseudo ten gunste van het Echte. Ik heb de traditionele ondersteuning van een doek achterwege gelaten. In plaats daarvan bouw ik lagen acrylverf op op een ondergrond die wordt afgepeld om een verfhuid te creëren die ik manipuleer tot een sensueel driedimensionaal schilderij of als basis gebruik om geometrische, systematische schilderijen te maken.

Rik Hagt

Televisiekijker (2012) Soms kun je tijdens een avondwandeling een blik naar binnen werpen bij iemand die zijn gordijnen nog niet dicht heeft. Een persoon die in zijn eentje televisie kijkt terwijl hij zit te eten in een nogal ongezellig verlichte, schaars ingerichte kamer. Deze televisiekijker heb ik geprobeerd te schilderen.

Madlen Herrström

Mijn werken hier zijn fotografie in zwart-wit op aquarellen, ik hou ervan om verschillende technieken te mengen. Hier toon ik werken die gaan over transformatie: het onder ogen zien van veranderingen, maar ook het ontdekken van schoonheid in de ramp.

Barend van Hoek

Deze serie werken noem ik UOOPA's: Unidentified Out Of Place Artefacts. Oopa is een officiële term in de archeologie (oa) voor voorwerpen die niet thuis zouden horen op de plek waar ze gevonden zijn. The London Hammer is hier een voorbeeld van. Maar ik ben meer geïnspireerd door hele opgravingen-sites en monumenten-complexen waarvan de harde feiten ons hele beeld van geschiedenis onderuit halen. Göblecki Tepe bv, maar ook de Zuid-Amerikaanse monolithische complexen en de piramides waar dan ook. Eigenlijk weten we niet wie ze gemaakt hebben, de Maya's en de Egyptenaren deden er hun ding mee, maar waren er zelf niet toe in staat, en wij zelf zeker ook niet! Technologie die wij niet kennen dus, en gebouwen die wij niet begrijpen, maar die met een uiterste precisie gebouwd zijn en met een functie die ons nu ontgaat. Perplex niet-begrijpen is een zeer inspirerende toestand voor mij, en mijn verbeelding dendert er lekker mee van de helling af ;).

Frauke van Lierop

'Data Loss' is een serie van vier werken waarvan nummer 1 en 4 hier te zien zijn. Het is een fysieke representatie van hoe data (in dit geval een foto) aangetast kan worden als je het bewerkt. Frauke van Lierop is een kunstenares die vanuit de fotografie werkt en dit combineert met verschillende materialen. Van Lierop heeft een voorkeur voor textiel zoals ze ook in deze serie gebruikt heeft. In 'Data Loss' is gekozen om als kunstenaar fysieke sporen achter te laten in het werk door handmatige bewerking. In een tijd waarin zoveel handelingen digitaal gebeuren vergeten we de impact die deze handelingen kunnen hebben. Deze driedimensionale werken zijn bedoeld om een bewustzijn te creëren. Wat als je het origineel verliest? Wat blijft er over?

Gabriele Prill

De bol is één van de meest originele vormen die ons elke dag omringen. We komen het tegen als we elkaar in de ogen kijken en we staan letterlijk op één - onze aarde. Voor mij belichaamt de bol een op zichzelf staande,

oneindige dynamiek. Het staat voor beweging, verandering en de energie van het moment. In mijn werken probeer ik deze dynamiek zichtbaar te maken door bollen driedimensionaal en ruimtelijk weer te geven. Ze stijgen op, breken door het oppervlak en duwen de kamer in - een symbool van de drang om vooruit te komen en de vitaliteit van het moment. De handgemaakte bollen en hemisferen puilen uit de beelden en wekken de indruk dat ze de grenzen van het oppervlak doorbreken. Mijn doel is om de kijker mee te nemen in deze stroom en hem te laten infecteren door de energie. Deze dynamiek wordt onderstreept door het gebruik van levendige, oogverblindende kleuren. Ze staan voor positiviteit en een bewuste betrokkenheid bij het heden. Vooruitgaan, positief blijven en genieten van het moment - dat zijn de stelregels die mijn kunst kenmerken. Ik nodig je uit om aan deze reis te beginnen en met nieuwe ogen naar de kracht en symboliek van de bol te kijken.

Erica Scheper

Deze schilderijen zijn portretten van kleine voorwerpen in donkere kleuren alsof het nacht was en het waren de restanten van een avond waarop alles had kunnen gebeuren. Zoals in al mijn werk gaat mijn interesse niet alleen uit naar het onderwerp, maar ook heel erg naar schilderkunstige aspecten als vorm, kleur en sfeer.

Izaak Slagt

Door de stormen, regen en pijn van het leven zijn deze portretten een reflectie op mijn laatste jaar. Het leven is pijnlijk. Het leven is niet gemakkelijk, maar het leven is nog steeds goed en de moeite waard om te leven. Ik zeg je hoe het is: je kunt lopen in regen en storm. Je kunt groeien in regen en storm. Deze portretten gaan dus niet alleen over pijn. Ze zijn ook een viering van het leven.

Johannes Steendam

In de essentie gaat mijn werk over tijd, het begrip van tijd. Tijd als concept is abstract in mijn beleving. Mijn werken zijn dan ook in het beginsel abstracte composities die onlosmakelijke relatie hebben over 'tijd', 'natuur' en 'Landschap'. Tijd is constant, zelfs in een poging je eraan te onttrekken, te verstillen of te versnellen onontkoombaar. En die poging is zeker een onderdeel dat in de Oilfields is vastgelegd. Zowel als tijd waarin de natuur en het landschap als abstracte beschouwing. Waar de natuur het weer overneemt van het menselijk handelen. De oilfields zijn daarmee ook een venster naar de toekomst. De oilfields zijn ook een reflectie van die transformaties. Hoe ze zich aan elkaar verhouden en onlosmakelijk zijn aan elkaar. Het natuurlijke landschap in tegenstelling tot het door menselijk handelen, ingrepen, gemaakte landschap. Die verhoudingen zijn ook de composities. Zien en doen, (en weer zien/herzien) de acte van visualiseren van wat je hebt gezien. Patronen en ogenschijnlijke repetitie. Een idee van orde in chaos. De indeling van de ruimte. De ruimte als landschap. De strepen, vlakken en lijnen in mijn werk zijn die orde en ruimte.

Bram Tackenberg

Het is donker in de tuin... 016-2024 is het sleutelwerk uit de serie Het wordt/is donker in de tuin. De serie is gemaakt tijdens de kabinetsformatie en begint met het tonen van tuinplanten en bloemen in kleur. Op de dag van de beëdiging van het kabinet Stoof verdwijnt de kleur uit de beelden en oogt de serie zwart wit. Het is donker in de tuin... 016-2024 is het kantelpunt in de serie en ook de enige keer dat er geen planten of bloemen te zien zijn, maar de Nederlandse vlag in drie tinten zwart.

Roberto Voorbij

Alle fotowerken uit de serie 'Coffee to go' zijn vormgegeven met 3D software. Werken die gaan over publieke versus private ruimte. Door de combinatie van een porseleinen koffiekopje met plastic to go deksel hebben deze 'computer generated images' een surrealistische spanning. Is het de verwarde oudere man die zijn huis verlaat met zijn koffie? Is het een sociaal protest tegen de dagelijkse ratrace of de consumptiemaatschappij? Het traditionele versus het industriële?

Witte Wartena

De tekening toont de onderkomens en het manieren van vervoer van een dakloze die ik tegenkwam in Mexico-Stad.

Ems Willems

Bevroren bloemen (mixed media)

Bloemen zijn maar kort mooi. De foto's van bevroren bloemen in smeltend ijs laten zien dat er schoonheid schuilt in verwelking en verval. Een speciale vriestechniek zorgt voor een eerste gelaagdheid. Bloemen die duidelijk zichtbaar zijn, maar ook bloemen die slechts vaag (dromerig?) en onscherp te zien zijn.

Het is niet eenvoudig om mijn eigen idee uit te voeren terwijl ik bevries. Het water beweegt en de bloemen ook. Dit en de effecten van bevroering zorgen voor verrassingen die je pas bij het fotograferen opmerkt (kristallen, vervormingen, luchtbellen). Als kunstenaar word ik hiermee geconfronteerd. Het vraagt om goed kijken, observeren, ermee omgaan, erop reageren.

Soms worden foto's samengevoegd tot een nieuw geheel. Door dunne laagjes pigment, pastel, acryl of gedroogde bloemen toe te voegen aan een print (op canvas of ander materiaal) van Frozen Flowers, wordt het werk gelaagder en ontstaan een nieuwe dimensie en extra emoties. De verstillings, passie en transformatie worden zichtbaarder en het werk krijgt een meer persoonlijke invulling.

English texts

Karin Arink

Karin Arink makes (wearable) objects in multiple materials. Since 2017 she has been working on the series 'VerteerWezens' (digested beings), combining discarded objects and art works with residual studio materials. For Telling You How It Is, she has selected older textile works, which she remade into new versions. 'AAN Double Cross' is made from materials that were created in collaboration with Julie Muller (fraumuller) for Borgerstraat Open in 2020. This double portrait is now mounted and combined with extra textiles. Using men's shirts, Arink has created multiple 'façades' in the past. These she now recombined for the exhibition in Margreet Olsthoorn.

Arinks work is based on experiences of her existence in relation to others'. On how we manifest ourselves through body postures, clothing, language. She focuses on the affect-rich physical reactions she has to this. By materializing these concept-images, she visualizes different states of self.

Karin Arink studied at Willem de Kooning Academy Rotterdam, the Rijksakademie Amsterdam and Piet Zwart institute (Master Education in Art). She won First Prize de Rome Sculpture in 1992. Her work has been widely exhibited, including at Van Abbemuseum, Boijmans, Museo Pecci, De Pont, Gerhard Marks Haus, Rijksmuseum Twenthe, Museum Beelden aan Zee.

Philippe Badert

By blending vibrant colors and dynamic forms I invite viewers to reflect on the impact of these digital personas and our understanding of reality and identity.

Khaddouj Barghout (she/her)

plays with our take on sensuality through the sales of used panties. She uses diverse perceptions of women's bodies and Moroccan folklore in various art pieces. Discover a pallet of scents captured in new and enticing ways.

Riëlle Beekmans

For the exhibition TELLING YOU HOW IT IS, rielle has made her blossom bonsais extra small. They are no bigger than her hand. She calls them handbonsais. The leaves or blossom are formed by kisses. Imagine these kisses blowing off the trees in spring or autumn and whirling away.

'Sometimes I want to hold the world very carefully in my hands to protect everything and everyone. I know this doesn't fit. Even a tree is too big for my hands. But in clay I can make a tree so small that it fits in my hands. I see the tree as a symbol for the world. A piece of earth with a tree is home for me (House, tree, animal)'.

Wiki: 'Bonsai (盆栽; 'plant in pot') is a traditional Japanese art form that focuses on growing miniature trees in pots. The bonsai tradition, which is more than a thousand years old, is based on the Chinese art form penzai. In the 1st century AD. Chinese Taoists used miniature gardens for contemplation and meditation'.

Tree of life, family tree, the symbolism of a tree is as old as humanity. The seasons are represented by a tree. The tree that loses its leaves represents transience. We enjoy the blossom every spring, a sign that the eternal cycle is starting over and over again.

Vince Blok

I thought the big dino was bad enough, now its litter in the streets.

Paul Brouwer aka Stinkhond

Suddenly, there she is. Little sister, Zusje. For 10 years, artist and photographer Paul Brouwer photographs her.

How a small wall sticker in Berlin can seduce a personal relationship. Can be about relationships, place, decay, in-between space. Visiting her every time. How is she doing? Will she still be there? Actually, Zusje is mainly about Paul Brouwer himself. And just as suddenly as she came, she was gone again. How would she be doing now?

vandeCamp&Heesterbeek

The ear and the eye will tell you how it is. You have to trust your senses.

Barry Camps

Camps creates paintings that depict a futuristic, dark atmosphere. He is influenced by daily reality, heavy metal music, social media and film images. Through his specific choice of subject and thoughtful visual approach, he systematically withholds crucial information, what or who are we looking at?

Paul Corvers

Since a few years I have started working more on panel. Initially to have a non-resilient surface. The use of wood also offered me other possibilities and stimulated me to experiment with size and shape. My works therefore no longer necessarily have the standard size of the canvas frame. Wood offers me opportunities to expand the flat surface and add an extra dimension to it. By combining materials, volumes, structures and color, I achieve a totally different experience and sensitivity and I also explore the boundaries between painting and sculpture.

Deb Covell

My practice explores 'Painting' in its widest sense—particularly the material and versatile nature of the medium. I investigate bringing a form into being, free from illusion or the pseudo in favour of the Real. I have omitted the traditional support of a canvas, instead I build up layers of acrylic paint onto a substrate which is peeled off to create a paint 'skin' which I manipulate into a sensual three dimensional painting or use as a base to make geometric, systematic paintings.

Rik Hagt

Television Viewer (2012) Sometimes during an evening walk you can get a glimpse of someone who hasn't yet drawn the curtains. A solitary figure watching television while eating in a rather dimly lit, sparsely furnished room. I tried to capture this television viewer in a small painting.

Madlen Herrström

My works here are photography in black and white on watercolors, I like blending various techniques. Here I am showing works that are around transformations: facing changes as well as discovering beauty in the disaster.

Barend van Hoek

I call this series of works UOOPA's: Unidentified Out Of Place Artefacts. Oopa is an official term in archaeology (among others) for objects that do not belong in the place where they were found. The London Hammer is an example of this. But I am more inspired by entire excavation sites and monument complexes whose hard facts undermine our entire image of history. Göblecki Tepe for example, but also the South American monolithic complexes and the pyramids anywhere. Actually, we don't know who made them, the Mayans and the Egyptians did their thing with them, but were not able to do it themselves. And neither are we! Technology that we do not know, and buildings that we do not understand, but that have been built with extreme precision and with a function that now eludes us. Perplexed non-understanding is a very inspiring state for me, and my imagination thunders down the slope ;) with it.

Frauke van Lierop

'Data Loss' is a series of four works, of which number 1 and 4 can be seen here. It is a physical representation of how data (in this case a photo) can be affected when you edit it. Frauke van Lierop is an artist who works from photography and combines this with different materials. Van Lierop has a preference for textiles as she has used in this series. In 'Data Loss', the artist has chosen to leave physical traces in the work through manual editing. In a time when so many actions are done digitally, we forget the impact these actions can have. These three-dimensional works are intended to create consciousness. What if you lose the original? What is left?

Gabriele Prill

The sphere is one of the most original forms that surround us every day. We encounter it when we look into each other's eyes, and we are literally standing on one - our earth. For me, the sphere embodies a self-contained,

infinite dynamic. It stands for movement, change and the energy of the moment. In my works, I try to make this dynamic visible by depicting spheres three-dimensionally and spatially. They rise up, break through the surface and push into the room - a symbol of the urge to move forward and the vitality of the moment. The handmade spheres and hemispheres bulge out of the pictures and give the impression that they are breaking the boundaries of the surface. My aim is to take the viewer into this flow and allow them to be infected by the energy. This dynamic is underlined by the use of vibrant, dazzling colors. They stand for positivity and a conscious engagement with the present. Moving forward, staying positive and enjoying the moment - these are the maxims that characterize my art. I invite you to embark on this journey and look at the power and symbolism of the sphere with new eyes.

Erica Scheper

These paintings are portraits of small objects in dark colors as if it were night and they were the remnants of an evening where anything could have happened. As in all my work, my interest is not only in the subject but also very much in painterly aspects such as form, color and atmosphere.

Izaak Slagt

Through life's storms, rain and pain, these portraits are a reflection on my last year. Life is painful. Life isn't easy, but life is still good and worth living. Telling you how it is: you can walk in rain and storm. You can grow in rain and storm. So these portraits are not only about pain. They're also a celebration of life.

Johannes Steendam

In essence, my work is about time, the understanding of time. Time as a concept is abstract in my experience. My works are therefore in principle abstract compositions that have an inseparable relationship about 'time', 'nature' and 'landscape'. Time is constant, even in an attempt to withdraw from it, to still or to speed up. And that attempt is certainly a part that has been recorded in the Oilfields. Both as a time in which nature and the landscape are considered abstract. Where nature takes over from human action again. The oilfields are therefore also a window to the future. The oilfields are also a reflection of those transformations. How they relate to each other and are inseparable from each other. The natural landscape as opposed to the landscape created by human actions, interventions. Those proportions are also the compositions. Seeing and doing, (and seeing/revising again) the act of visualizing what you have seen. Patterns and apparent repetition. An idea of order in chaos. The layout of the room. Space as landscape. The stripes, planes and lines in my work are that order and space.

Bram Tackenberg

It's dark in the garden... 016-2024 is the key work from the series It gets/is dark in the garden. The series was made during the cabinet formation and starts with showing garden plants and flowers in color. On the day of the swearing-in of the Stoof cabinet, the colour disappears from the images and the series looks black and white. It's dark in the garden... 016-2024 is the tipping point in the series and also the only time that there are no plants or flowers to be seen, but the Dutch flag in three shades of black.

Roberto Voorbij

All photo works from the 'Coffee to go' series are designed with 3D software. Works that deal with public vs private space. Due to the combination of porcelain coffee cup with plastic to go lid do these 'computer generated images' have a surreal tension. Is it the confused older man who leaves his house with his coffee? Is it a social protest against the daily rat race or consumer society? The traditional versus the industrial?

Witte Wartena

The drawing depicts the dwellings and mode of transport of a homeless person I came across in Mexico City.

Ems Willems

Flowers are only beautiful for a short time. The photos of frozen flowers in melting ice show that there is beauty in withering and decay. A special freezing technique creates an initial layering. Flowers that are clearly visible, but also flowers that can only be seen vaguely (dreamy?) and out of focus. Implementing my own idea while freezing is not easy. The water moves and so do the flowers. This and the effects of freezing create surprises that you only notice when photographing (crystals, distortions, air bubbles). As an artist, I am confronted with this. It requires looking carefully, observing, dealing with it, responding to it. Sometimes photos are combined into a new whole. By adding thin layers of pigment, pastel, acrylic or dried flowers to a print (on canvas or other material) of Frozen Flowers, the work gets even more layered and a new dimension and extra emotions. The stillness, passion and transformation become more visible and the work takes on a more personal interpretation.